

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 55. Iudicantes duodecim tribus Israel. v. 30.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

puloram spirituali morbo medicinam fecisti pulcherrimam, in eo quod ipsis contententibus de præcedentia, reuera communem omnibus fecisti præcedentiam in tuo regno, & sic satiasti eorum appetentiam, ut neganda quod male petebunt, aliud multo melius & excellentius eis concesseris bonum. O bone Iesu, video quid intersit inter tuæ gratiæ dona, humilio me sub te, Sacerdotum priuilegium cum celebros ad altare tuum gratanter accepro, cum non celebros humiliter vna specie sum contentus, si hoc non facio, in tuo regno aliam dispositionem induco, quam non induxisti tu, neque pater tuus. Verbo, superbio, de maioratu contendo. Absit obsecro ista contentio procul, quam Wicklef, & Huls, & Lutherus & Calvinus restaurarunt, & septentrionales regiones in seditionem concitarunt. Absit, Absit ista contentio.

§. 54. *Et sedentis super thronos. v. 28.*

Iam sequitur secundum priuilegium Apostolis de maioritate contententibus concessum. nempe quod præter delicias mensæ Christi iam explicatas, dabit eis etiam priuilegium sedendi in regno suo super thronos, nimirum uti principes & Reges in templis habeantur, dum eis throni eriguntur, quales videmus primum fieri pro Episcopis. 2. pro Sacerdotibus Sacrificantibus solemniter iuxta altaria, quæ vti & ipsa altaria maxime umbella superne tecta reuera sunt throni. 3. pro Sacerdotibus confessiones audituris confessionales throni. 4. pro concionatoribus cathedræ excellentes. 5. pro psallentibus in choro stalla magnifica, ut nihil dicam de alijs excellentijs & prærogatiuis, quas Episcopi & sacerdotes in Ecclesia Christi obtinuerunt, hodieque tenent, & postea in cælo obtinere possunt, si rite suo ministerio fungantur, in terris,

Domine Iesu laudo & glorifico tuam sapientiam & bonitatem, quod cum Apostoli tui contenderent de maioritate, & vellent eam arrogari vni soli, quisque sibi, tu litem direxisti, & omnibus dedisti thronos regales, quos si velit, quisque obtinere potest, & reuera defacto multa millia hominum tenent, qui in Pontifices, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos & sacerdotes sunt promoti. Hæc est admirabilis inuentio tua Domine Iesu, vilia quærentibus meliora offerre, & pro priuatis offerre communia.

§. 55. *Iudicantes duodecim tribus Israel. v. 30.*

Iam Maiestatem Ecclesiæ suæ futuræ prælatis, siue dignitatem assignauerat, cum etiam iurisdictionem adiicit, dicendo, *iudicaturos esse. sed quale iudicium sit intelligendum hoc loco? & quomodo super xii. tribus,*

G

& non

& non super Gentes omnes iudicaturi sint? non intelligo. inquirō legem apud te Domine qui dixisti, tu scis sensum verborum tuorum, aperi mihi Domine, quo aperiēte nihil est clausum. Audiam, & quid audiam? nisi veritatem, & quid verum est de iudicijs, quæ tu Domine promittis tuis? Utrique non mundana iudicia, tanquam primarium officium, sed spiritualia. Sed quæ sint illa spiritualia iudicia? inquirō. circumspicens video duplicia, nempe iudicium rerum licite agendarum aut omittendarum in causa religionis; & iudicium rerum in causis Religionis seu Ecclesiasticis iam acturum. Vtrumque hoc iudicium video etiam in Ecclesia tua, Deus, esse in vso, sunt in ea qui dicunt quæ agi omittive debeant, sine Iurisdictione, & hi sunt Ecclesiæ Doctores, & sunt qui dicunt etiam quid agi omittive debeat cum Iurisdictione, & hi vulgò vocantur Prælati Ecclesiarum, siue habentes curam animarum, per gradus varios distincti, Pastores, & Episcopi & horum in spiritualibus vicarij, hi in clero sæculari: Abbates & Priores & his similes in clero Regulari. sunt etiam qui gesta in causis religiosis iudicent, ut ijdem, & pro Episcopis constituti *Officiales*. Ecce iam inveni iudicantes, agenda omittendaque in foro Ecclesiastico, item censentes iam acta in eodem foro, ut confessarii, in foro secreto interno; & *Officiales* in foro Ecclesiæ externo; eosdem etiam inveni punientes delicta, præmio afficientes bona opera. habent censuras, habent alia sui tribunalis media, quorum vi etiam Imperatoribus & Regibus & Principibus Christianis, pro ut in foro sacro sunt, præstant.

GRatias ago tibi Domine Iesu quod ostendisti mihi quomodo in tua Ecclesia iudicent, quos tu potestate donasti. Magnum illi iudices & eorum iudicia afferunt solatium pijs, terrorem impijs. Magna est eorum potestas, cælum aperiunt & claudunt, sed cuncta ex tua dispositione, qua disposuisti eis regnum tuum. Tu autem, Domine Sabaoth, non dedisti omnibus eandem plane potestatem, sed diuisiones Gratiarum fecisti, & Petro quidem tuo primatum super omnes, cum eum iussisti confirmare fratres suos, cæteris autem minus illo & hi ipsi Apostoli limitarunt potestatem in ijs, quibus eam communicauerunt, alios constituendo, ut essent Episcopi, alios ut essent presbyteri, seu simplices sacerdotes, seu Pastores seu parochi; & quidem certas hominum classes vel terræ districtus assignando singulis. In quo te Magistrum sunt secuti, qui Petro Vniuersos, & apostolis xii. tribus Israel assignasti, donec eorum Iuridictio postea progrediret. Atque inde factum est haud dubie quod Petrus idem dicatur in Actis Apostolicis *pertransisse vniuersos act. 9. 32.* cæteri autem per partes. Non hæc est in Ecclesia malignantium ibi quilibet est summus, independens, & sola

solo Deo doctus. Non est ista inordinatio spiritus tuus, à quo omnia bene ordinata sunt.

§. 56. Ait autem Dominus. v. 31.

Cum prædicto modo Dominus Apostolos suos privilegijs ornatos composuisset quoad quæstionem de præcedentia, plura subintulit loquendo. Sed quidnam? S. Lucas plura subtrahit quæ S. Ioannes suppleuit. ex illo colligo, quod Dominus post contentionem de præcedentia in collegio Apostolico compositam per humilitatis suasionem, & veri honoris in sua Ecclesia obtinendi ostensionem, addiderit cautelam, quam in sua futura per Ecclesiam prælatione obseruarent, nimirum ut non putarent, se Dominaturos in Ecclesia tua post se, tanquam absolutos Dominos, sed tanquam dependentes semper à se futuros hisce verbis, admonens: *amen, Amen dico vobis, non est seruus maior Domino suo, neque Apostolus maior est eo, qui misit illum.* Ioan. 13. 16. quasi diceret, etiamsi ego sum tollendus à vobis per mortem, & vos sitis mihi substituendi, non tamen substituimini mihi, sicuti in electiuis Regnis electus, aut natiuis defuncto patre principe, filius princeps, nequaquam sic, sed vos etiam me ablato à vobis manetis serui mei, & eritis solum legati mei ad gentes & populos, ita ut non plus vobis liceat, quam credentia vobis permittat à me accepta, & non vestro nomine debeatis vel possitis agere quicquam, sed solum meo, sicuti ego semper egi & locutus sum sub & in nomine patris mei, ita vos in & sub nomine meo ire, loqui, & operari debeatis. Cauere igitur ut velitis esse independentes à me, sicuti ego aui esse aut videri independens à Patre. II. ostendit eisdem quanti momenti sit prædicta doctrina, Ioan. 13. 17. nam ait. *Si hæc scitis* (nimirum speculatiue) *beati eritis si feceritis ea.* quia uti alias dixi vobis: scire, in regno meo, & non facere, est scientia multis plagis condienda. III. Adiecit Dominus, quod non omnes Apostoli sui & ministri prædictam dependentiam à se sint obseruaturi, sicuti ipse seruauerat ad suum Patrem Cælestem: sed sint quidam futuri in regno suo. reuera quidem serui Christi & Apostoli (sive commissarij, missi, substituti) sed tales qui sint se gesturi tanquam principales, agentes & regnantes (instar principis defuncto prædecessore principe, qui suo non defuncti nomine agit) occupantes regalitatem Christi, saltem animo, et si specie tenus Christi nomen sint prætensuri suæ inuasioni. ita enim pergit Dominus loqui apud S. Ioannem. 13. 18. *Non de omnibus vobis dico, quod sitis beati futuri, eo quod scientes ista quæ docui feceritis, nequaquam. Qui igitur non? Ego scio quos elegerim, non uti cæteri homines, qui eligunt, nescientes quales futuri sint quos eligunt in prælatos, seruos,*